

בית הדין למשמעת של ליגת התאקל פוטבול בישראל
ת 151116/01

הקומישינר נ. הריסון שיימס, מאמן מזכרת בתיה סילברבקס

החלטה מיום 29 בנובמבר 2015

רקע

1. בתאריך 16 בנובמבר 2015 הגיש הקומישינר של ליגת התאקל פוטבול בישראל (הליגה) לבית הדין למשמעת של הליגה תלונה ("התלונה") נגד הארי שיימס ("המאמן"), המאמן הראשי של קבוצת מזכרת בתיה סילברבקס ("הקבוצה").
2. עניין התלונה הוצאתו של המאמן ממשחק קדם עונה שנערך ב-14 בנובמבר 2015 בין הקבוצה וקבוצת באר שבע בלאקסוורס ("המשחק"), וזאת לאחר שנשרקו כנגד המאמן שתי עבירות בגין התנהגות בלתי ספורטיבית.
3. בית הדין קיבל את התלונה, ונקצב פרק זמן לתגובת המאמן.

עניין זכות התגובה

4. בטרם אדון בתלונה לגופו של עניין, אדגיש כי זכות התגובה שניתנה על-ידי בית הדין, שמורה לכל נאשם, וכמוה שמורה לו גם הזכות שלא להגיב. במקרה בו בחר נאשם שלא להגיב לתלונה, לעובדות הנטענות בה, ואף לא לטעון טיעונים מקלים לעונש, הרי שנתן הוא בשתיקתו את הסכמתו לכך שבית הדין יפסוק בעניינו כאילו הודה באשמה המיוחסת לו, וללא כל טיעונים מקלים.
5. כפי שנהגה ועדת המשמעת בעבר טרם הוקם בית הדין, אין מניעה כי תלונה, ראיות, ותגובת נאשם, יכתבו, במקרים מתאימים, בשפה האנגלית. בוודאי שאין מניעה כי שחקן יתייעץ, לפי בחירתו הוא, בחבריו לקבוצה או בבעלי תפקידים בה בהכנת תגובתו שלו. במקרה דנן, הוגשה התלונה, ובעקבותיה הודעת בית הדין למאמן בדבר פרק הזמן שנקצב לו לתגובה, בשפה האנגלית. עם זאת, החלטת בית הדין במקרה דנן נתנה ותפורסם בשפה העברית. בכל מקרה של סתירה בין האמור באנגלית לבין האמור בעברית, יגבר הנוסח בשפה העברית.

התלונה

6. יסודה של התלונה הינה הוצאתו של המאמן מהמשחק וזאת לאחר שנשרקו כנגדו על-ידי שופט המשחק שתי עבירות בגין התנהגות בלתי ספורטיבית.
7. על פי דו"ח השיפוט מהמשחק, המאמן התווכח עם שופט המשחק, קילל, ואף בעט ברכוש הליגה באופן שגרם לסמן היארדים להכנס לתחומי המגרש (גרייזס, דו"ח שיפוט, מזכרת בתיה סילברבקס v. באר שבע בלאקסוורס, 14 בנובמבר, 2015):
"עבירה בלתי ספורטיבית על מאמן של מזכרת בתיה – התווכח עם שופט הקו וצעק עליו
"אני אגיד לך" אחרי שלא הסכים לפסיקה
עבירה בלתי ספורטיבית על מאמן מזכרת בתיה – צעק על השופטים "This is fucking
"bulshit" תוך שהוא בועט בסימון של ה-30 יארד לתוך המגרש. עבירה בלתי ספורטיבית
שניה – מאמן הורחק."
8. בהודמנות זאת בית הדין מבקש להדגיש בפני הקומישינר וצוות השופטים: ראוי שתלונה הנסמכת על דו"ח שיפוט תכלול בין היתר את פרטי שופט המשחק אשר ערך את הדו"ח, פרטי שופט המשחק המצטט בדו"ח השיפוט, וציון הזמן המדויק בו נעברה עבירה מדווחת. ויובהר, אין בהיעדר פרטים אלו ואחרים כדי לפסול את האמור בדו"ח השיפוט כולו או חלקו, אולם ראוי, למען הסדר הטוב, כי פרטים אלו יפורטו בעתיד, כמו כל פרט מידע אחר אשר יש בו כדי לסייע בידי בית הדין, הקומישינר, ונאשם פלוני, למצות הליך משמעת כזה או אחר.

סמכותו של בית הדין

9. ביום 9 באוגוסט 2015 אימצה האסיפה הכללית של עמותת התאקל פוטבול בישראל ("העמותה") את תקנון העמותה העדכני ("התקנון"), אשר כולל את תקנון המשמעת של הליגה המצורף לתקנון כנספח א' ("תקנון המשמעת"). הוראות התקנון חלות על כל שחקן, מאמן, איש צוות, ובעל תפקיד הלוקח חלק בפעילות הליגה, והכל בהתאם למפורט בתקנון. בהתאם להוראות התקנון הוקם בית דין למשמעת וזאת, בין היתר, במקומה של ועדת המשמעת של העמותה. ביום 28 באוקטובר 2015 מינה הוועד המנהל של העמותה נשיא לבית הדין למשמעת שהוקם מתוקף התקנון. על-יסוד זה, ובהתאם לסעיף 3 ד. לתקנון המשמעת, קיים בית הדין בירור והכרעה בתלונה דן.

בירור התלונה

10. בית הדין, בשבתו כוועדת משמעת, דן בעבר במקרים שביסודם התנהגות לא ראויה של שחקן כלפי שופטים. ראו למשל, עניין קראוז (החלטה מס' 2/2013, הקומישינר נ' מוטי קראוז, שחקן תל-אביב סייברס, הח' מיום 5 ינואר 2014):

"התנהגותו של [השחקן] מהווה עבירה ברורה על הוראות תקנון הליגה, ובפרט... את החובה לקבל הצלחה וכשלון באופן הראוי; את החובה לנהוג בכבוד כלפי שופט המשחק, חבריו לקבוצה, חברי הקבוצה היריבה והקהל..."

באותה פרשה קבעה ועדת המשמעת כי:

"מעשים מסוג זה חותרים תחת יסודות הליגה, מחבלים במאמצי הבניה שלה ופוגעים בכלל אלה הנוטלים בה חלק. שחקנים, מאמנים, בעלי תפקידים בקבוצות, ואף בעלי תפקידים שונים בליגה מילאו וממלאים את חלקם בעשייה מרצון ושלא על-מנת לקבל שכר. הם תורמים מזמנם, מכיסם וממסירותם להצלחת המטרה של הנחלת הספורט בישראל. כך גם שופטי הליגה, העושים את עבודתם במסירות ושלא למטרת רווח. על הליגה להוקיע מעשים מסוג זה באופן שאינו מתפרש לשתי פנים; למותר לציין כי יש לעקור מן השורש כל מופע של אלימות, מילולית או אחרת, כלפי שופטי המשחק."

הדברים נכונים גם לעניינינו, קל וחומר כאשר מדובר במאמן. עם זאת, ולמען הסר ספק, והרי מאז קביעת ועדת המשמעת בענייניו של קראוז אימצה העמותה תקנון עדכני, הרי שהתנהגותו של המאמן במשחק מהווה עבירת משמעת בהתאם לסעיף 13 ג. (9) של נספח א' של התקנון.

הכרעה

11. בהיעדר כל תגובה בכתב של הנאשם, אין אני רואה כל סיבה שלא לקבל ככתבה וכלשונה את המובאה מדו"ח השיפוט המצוטטת בכתב התלונה.

12. על סמך זאת, אני קובע כי מעשיו של המאמן אכן היוו הפרה של הוראות תקנון הליגה שנוכרו לעיל ובכתב התלונה.

העונש

13. בשיקולי העונש, הבאתי בחשבון הן את חומרת המעשים והן את עברו המשמעותי של הנאשם, והרי מדובר במאמן שזו שנתו הראשונה בליגה. עם זאת, בעניין התנהגות שחקנים ומאמנים כלפי שופטי המשחק נכתב כבר יותר מפעם אחת כי יש לעקור מן השורש כל מופע של אלימות, מילולית או אחרת, כלפי שופטי המשחק.

14. משום כך, אני מחליט כי:

א. המאמן מוזהר בזאת כי מעשיו והתנהגותו במשחק אינם תואמים את רוח הליגה, וכי אל לו לחזור עליהם.

ב. במידה ובמהלך עונת 2015-16 תוגש לבית הדין תלונה כנגד המאמן שעניינה התנהגות בלתי ספורטיבית, ידע המאמן כי הוא צפוי לעונש אוטומטי של הרחקה ממשחק אחד לפחות, וזאת בנוסף לעונש שיייתכן ויקבע לו על-ידי בית הדין אשר ידון בענייניו לפי המקרה.

ג. הקומישינר יהא אחראי לביצוע הענישה.

סוף דבר

15. לצערי, לא היה בפסיקה קודמת בסוגיות דומות כדי להרתיע שחקנים ומאמנים מהתנהגות בלתי ספורטיבית כלפי שופטי המשחק. בית הדין לא יהסס להחמיר בענישה עד כדי הרחקת שחקנים ומאמנים מכל פעילות בליגה. עם זאת, בנושאים הקשורים בהתנהגות ספורטיבית ורוח הליגה אין להסתמך רק על ענישה, וטוב יעשה כל מנהל קבוצה אם ידע להשריש בקבוצתו ובקרב שחקניו דרך ארץ גם (ובמיוחד) כאשר בטוח האדם כי עוול גדול נעשה כלפיו.
16. נוסח ההחלטה יפורסם במלואה בפני כל גורמי הליגה.

ניתן ביום 29 בנובמבר, 2015.

מיכאל בנ-אלי, נשיא בית הדין